

■ † Κυριακὴ τοῦ Τυφλοῦ

Ἡ ἀπλότητα τῆς πίστεως*

Ἀπόστολος (Πραξ. ιστ' 16-34)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχὴν παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἣτις ἐργασίαν πολλὴν παρέιχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλῳ ἔκραζε λέγουσα· Οὔτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας. Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπε· Παραγγέλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Ἴδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον· Οὔτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις οὔσι. Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν. Καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ραβδίσειν, πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφυλάκι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφώς ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοι. Ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου, ἀνεώχθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. Ἐξυπνος δὲ γενόμε-

νος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν ἔμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους. Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλος λέγων· Μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε. Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλα, καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα, ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιάσατο πανοικὶ πεπιστευκῶς τῷ Θεῷ.

Εὐαγγέλιον

(Ἰωάν. θ' 1-38)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Ραββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός Με ἕως ἡμέρας ἐστίν· ἔρχεται νύξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Ὄταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾤ, Φῶς εἶμι τοῦ κόσμου. Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσσε χαμαί, καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπαγε νύψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἤλθε βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες, καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον, ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι οὗτός ἐστιν· ἄλλοι δέ· Ὅτι ὁμοῖος αὐτῷ ἐστιν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν· Ὅτι ἐγὼ εἶμι. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἀνεφύχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπος, λεγόμενος Ἰησοῦς, πηλὸν ἐποίησε, καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ εἶπέ μοι· Ὑπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ νύψαι. Ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; Λέγει· Οὐκ οἶδα. Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν.

Ἦν δὲ Σάββατον, ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. **Πάλιν** οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψεν; **Ὁ** δὲ εἶπεν αὐτοῖς· **Πηλὸν** ἐπέθηκέ μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω. **Ἔ**λεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· **Οὗτος** ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ Σάββατον οὐ τηρεῖ. **Ἄ**λλοι ἔλεγον· **Πῶς** δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; **Καὶ** σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. **Ἀ**έγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· **Σὺ** τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; **Ὁ** δὲ εἶπεν· **Ὅτι** προφήτης ἐστίν. **Οὐκ** ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς ἦν, καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος· καὶ ἠρώτησαν αὐτούς, λέγοντες· **Οὗτός** ἐστὶν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε, ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; **πῶς** οὖν ἄρτι βλέπει; **Ἀ**πεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ, καὶ εἶπον· **Οἶδαμεν** ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· **πῶς** δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν· **ἢ** τίς ἠνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς, ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· **αὐτὸς** ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. **Τ**αῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· **ἤ**δη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. **Δι**ὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον· **Ὅτι** ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. **Ἐ**φώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον, ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· **Δὸς** δόξαν τῷ Θεῷ· **ἡ**μεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρτωλὸς ἐστίν. **Ἀ**πεκρίθη οὖν ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· **Εἰ** ἁμαρτωλὸς ἐστίν, οὐκ οἶδα· **ἐν** οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὦν, ἄρτι βλέπω. **Εἶ**πον δὲ αὐτῷ πάλιν· **Τί** ἐποίησέ σοι; **πῶς** ἠνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; **Ἀ**πεκρίθη αὐτοῖς· **Εἶ**πον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε· **τί** πάλιν θέλετε ἀκοῦειν; **μὴ** καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; **Ἐ**λοιδόρησαν αὐτὸν καὶ εἶπον· **Σὺ** εἶ μαθητῆς ἐκείνου· **ἡ**μεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως ἐσμὲν μαθηταί. **Ἦ**μεῖς οἶδαμεν ὅτι Μωϋσεῖ λελάληκεν ὁ Θεός· **τοῦτον** δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν. **Ἀ**πεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· **Ἐν** γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστίν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστί, καὶ ἀνέωξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς. **Οἶ**δαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει· **ἀλλ'** ἐάν τις θεοσεβῆς ἦ, καὶ τὸ θέλημα Αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει. **Ἐκ** τοῦ αἰῶνος οὐκ

ἠκούσθη, ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου.
Εἰ μὴ ἦν Οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν.
Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον αὐτῷ· **Ἐν** ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης
ὄλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; **Καὶ** ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω.
Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὐρών
αὐτόν, εἶπεν αὐτῷ· **Σὺ** πιστεύεις εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ;
Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· **Τίς** ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστεύσω
εἰς Αὐτόν; **Εἶπε** δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· **Καὶ** ἑώρακας Αὐτόν,
καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ, Ἐκεῖνός ἐστιν. **Ὁ** δὲ ἔφη· **Πιστεύω,**
Κύριε· **καὶ** προσεκύνησεν Αὐτῷ.

Ἡ ἀπλότεια τῆς πίστεως φιλο-
νικεῖ μὲ τὴν πανούργα ἀπιστία.
Ἡ πίστις ἐπισκέπτεται τὸν τυφλὸ
ἄνθρωπο ποὺ ἔλαβε τὴν ὄρασί του
καὶ εἶδε καθαρὰ τὴν ἀλήθεια.

Παρατηρῆστε μὲ πόση λογικὴ
ἐξελίχθησαν τὰ πράγματα σὲ αὐτόν.

Τὸν ἐρώτησαν· **Τί** γνώμη ἔχεις γιὰ Ἐκεῖνον ποὺ σοῦ ἔδω-
σε τὴν ὄρασι; **Εἶναι** προφήτης, ἀπάντησε αὐτὸς (Ἰωάν. 9' 17),
δηλαδὴ ἀγγελιοφόρος τοῦ Θεοῦ, προικισμένος μὲ θαυματουργ-
κὴ δύναμι. **Ἐνα** ἀναμφισβήτητα ἀληθινὸ συμπέρασμα!

Ἡ σοφὴ πολυμάθεια ὅμως δὲν θέλει νὰ διῆ τὴν ἀλήθεια καὶ
προσπαθεῖ νὰ ἀποφύγη τὴς συνέπειές της. **Καὶ** ἐπειδὴ αὐτὸ
εἶναι ἀδύνατο, προσεγγίζει τὴν ἀγαθὴ ἀπλότεια μὲ μία ὑπου-
λη πρότασι· **«Δὸς** δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρω-
πος αὐτὸς ἁμαρτωλὸς ἐστίν» (Ἰωάν. 9' 24).

Ἡ ἀπλότεια τῆς πίστεως δὲν γνωρίζει πῶς νὰ συνδέση
αὐτὲς τὴς ἔννοιες, τὴν ἁμαρτωλότητα μὲ τὴν θαυματουργία,
γιὰ αὐτὸ καὶ τὸ διατυπώνει αὐτὸ ἀνοικτὰ· **«εἰ** ἁμαρτωλὸς ἐστίν
οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω» (Ἰωάν. 9' 25).

Τί μπορεῖ νὰ ἀπαντήση κανεὶς μπροστὰ σὲ τέτοια ἀλήθεια;

Ἡ λογικὴ τῶν ἀπίστων ὅμως εἶναι πεισματάρια· ἀκόμα καὶ
μπροστὰ στὸ προφανὲς δὲν ἐντρέπεται νὰ βεβαιώση, ὅτι δὲν
γνωρίζει ἀπὸ ποῦ προέρχεται αὐτὸς ποὺ τοῦ ἀνοίξε τὰ μά-
τια. **«Ἐν** γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστίν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε
πόθεν ἐστὶ, καὶ ἀνέωξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς. **Οἶδαμεν** δὲ ὅτι
ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει· ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ᾖ, καὶ
τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῆ, τούτου ἀκούει. **Ἐκ** τοῦ αἰῶνος οὐκ
ἠκούσθη, ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου. **Εἰ**

μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδὲν» (Ιωάν. θ' 30-33).

Μετὰ ἀπὸ αὐτό, φαινόταν πὼς δὲν ἔμενε τίποτα ἄλλο παρὰ νὰ ὑποκλιθοῦν μπροστὰ στὴν δύναμι τέτοιου ἀποκαλυπτικοῦ συμπεράσματος.

Ἡ «σοφὴ πολυμάθεια» ὅμως δὲν μποροῦσε νὰ ἀντέξῃ τὴν φανερὴ λογικὴ τῆς πίστεως καὶ τὴν ἀπέρριψε...

Πήγαινε τώρα καὶ προσπάθησε νὰ ἀποδείξῃς τὴν ἀλήθεια τῆς πίστεως σὲ ἐκείνους ποὺ ὁ νοῦς τους ἔχει φθαρῆ ἀπὸ τὴν ἐπίμονη ἀπιστία.

Οἱ ἄπιστοι ὅλων τῶν ἐποχῶν εἶναι κομμένοι καὶ ραμμένοι ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα. □

(*) Ὁσίου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωστικὸς χῶρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Α', σελ. 175-177, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.

• Ἐπιμέλ. ἡμετ.